

**JUDECĂTORIA
CHIȘINĂU**
(sediul Rîșcani)

Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Kiev, nr. 3. MD-2012

Email: jrc@justice.md; Tel.: 022 45-08-61, 022 43-80-02

www.instante.justice.md

**Curtea Constituțională
Str. Alexandru Lăpușneanu 28**

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), vă remite solicitarea ridicării excepției de neconstituționalitate depusă de Cebanas Alexandru în interesele lui Vera Cebotari în conformitate cu prevederile art. 135 alin. (1) lit.a) din Constituția Republicii Moldova, privind controlul constituționalității, prevederilor art. 61 alin. (1), (1/1) și alin. (2) din Legea nr. 514 din 06.07.1995 privind organizarea judecătorească și art. 4 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 947 din 19.07.1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, în cauza civilă intentată la cererea de revizuire depusă de Vera Cebotari împotriva lui Oleg Isac și Maxim Cebotari privind revizuirea Hotărârii Judecătorei Botanica mun. Chișinău nr. 2-1809/14 din data de 29 octombrie 2014.

Anexă:

- 1. Sesiizarea privind excepția de neconstituționalitate în original.*
- 2. Copia Încheierii din 06 mai 2025 pe 2 file.*

Cu respect Judecătorul

Judecătorei Chișinău

Holban Vladislav

09:30

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA
Intrare Nr. 114 p
"14" 05 2025

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE
PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

Prezenta sesizare este un document juridic și poate afecta drepturile și obligațiile dumneavoastră.

I – AUTORUL SESIZĂRII

(Informații cu privire la autorul sesizării și eventualul său reprezentant)

1. Nume/Denumire Cebotari

2. Prenume Vera;

3. Funcția Administrator.

6. Numele și prenumele reprezentantului Cebanaș Alexandru.

7. Ocupația reprezentantului Avocat.

* Dacă autorul sesizării este reprezentat/ă, a se anexa o procură semnată de autorul sesizării.

(A se vedea Partea a II-a a Notiței Explicative)

II – OBIECTUL SESIZĂRII

Prin prezenta sesizare se pune în discuție prezența unei omisiuni legislative în contextul exercitării căilor extraordinare de atac pentru a asigura respectarea principiului puterii lucrului judecat în materie civilă.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut, că omisiunea legislativă poate constitui obiect de examinare a Curții Constituționale dacă prin aceasta este afectat un drept fundamental (a se vedea: Hotărârea CC nr. 17 din 19.05.2016, § 71; Decizia CC nr. 28 din 12.03.2020, § 24; Decizia CC nr. 123 din 22.10.2020, §26; Decizia CC nr. 162 din 29.12.2020, §23).

Cu alte cuvinte, *dacă Curtea constată, la etapa admisibilității, că prevederile contestate conțin vreo omisiune legislativă care provoacă o ingerință într-un drept garantat de Constituție, atunci ea trebuie să declare admisibilă sesizarea și să o examineze în fond.*

În același timp, Curtea Constituțională are posibilitatea să intervină, la sesizare, și să constate printr-o hotărâre, „în ce măsură” textul respectiv este neconstituțional, în aceste cazuri, textul de lege controlat nu se înlătură din legislație ci se aplică în sensul stabilit de Curtea Constituțională.

După această clarificare, consider că *în măsură în care prevederile art. 449 lit. b) și art. 360 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă limitează posibilitatea inițierii revizuirii* persoanelor care nu au participat la proces, dar care sînt lezate în drepturi prin hotărîrea, încheierea sau decizia judecătorească, aceștia neavînd dreptul să înaițeze nici cerere de apel și nici cerere de revizuire în cazul în care *le-au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei, omițînd reglementarea posibilității înaintării cererii de apel și a cererii de revizuire în baza temeiului de revizuire prevăzut la art. 449 lit. b) CPC al RM, deoarece prin această omisiune sunt afectate mai multe drepturi garantate de Constituție.*

În concret, această situație poate conduce, pe cale de consecință, la efectuarea mai multor acțiuni intruzive în drepturile fundamentale ale persoanei, precum dreptul la accesul efectiv la justiție (art. 20), dreptul la folosirea căilor de atac (art. 119), dreptul la respectarea caracterului obligatoriu al sentințelor și al altor hotărîri judecătorești definitive (art. 120) - iar ingerința admisă prin omisiunea reglementării nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, fiind contrară garanțiilor art. 54 din Constituție.

Prin urmare, solicit Înaltei Curți exercitarea controlului constituționalității prevederilor art. 449 lit. b) și art. 360 alin. (1) din Codul de Procedură Civilă, prin prisma art. 20, art. 119, art. 120, coroborate cu art. 54 din Constituție, urmînd Înalta Curte să se expună asupra neconstituționalității omisiunii includerii persoanelor care nu au participat la proces, dar care sînt lezate în drepturi prin hotărîrea, încheierea sau decizia judecătorească, ca subiecți care au dreptul să înaițeze cerere de apel și cerere de revizuire în baza art. 449 lit. b) a CPC al RM, *în măsură în care prevederile supuse controlului constituționalității limitează utilizarea acestor căi de atac ordinare și celei extraordinare doar de către părțile și participanții în proces și nu prevăd posibilitatea depunerii cererii de apel și a cererii de revizuire împotriva unei hotărîri (inclusiv civile sau administrative) irevocabile a instanței judecătorești, care are importanță pentru soluționarea justă a cauzei.*

Redacția actuală a normelor contestate este următoare:

"Articolul 360. Persoanele în drept să declare apel

(1) Sînt în drept să declare apel:

- a) părțile și alți participanți la proces;
- b) reprezentantul în interesul apelantului, dacă este împuternicit în modul stabilit de lege;
- c) martorul, expertul, specialistul și interpretul, reprezentantul cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine."

„Articolul 449. Temeiurile declarării revizuirii

Revizuirea se declară în cazul în care:

Dacă este necesar, continuați pe o filă separată

b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei;"

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

(A se vedea Partea a III-a a Notiței Explicative)

13. Onorată Curte,

- Subsemnata – Cebotari Vera, sunt o persoană fără auz, care nu comunică verbal, care solicită revizuirea Hotărârii irevocabile ale Judecătorei Botanica mun. Chișinău (în prezent – Judecătoria Chișinău, sediul central) din 29 octombrie 2014.
- Cererea de revizuire îmi întemeiez pe prevederile art. 449 lit. b) din Codul de Procedură Civilă, invocând faptul că principalele probe, pe care Judecătoria Botanica mun. Chișinău și-a întemeiat Hotărârea din 29.10.2014 și anume - procura nr. 1668 din 21 martie 2012 și contractul de ipotecă nr. 6792 din 10 aprilie 2012 – au fost declarate nule prin Decizia Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău din 17.06.2021, devenită irevocabilă la data de 08.12.2021 – se includ în noțiunea de ” *circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei;*”.
- Consider că este prezentă neconstituționalitatea temeiului de revizuire, stipulat în art. 449 lit. b) și art. 450 lit. b) din CPC, *în măsură în care acesta oferă dreptul să înainteze cererea de revizuire doar părților și altor participanți la proces conform art. 447 lit. b) CPC al RM;*
- La fel Cebotari Vera a fost prejudiciată și în exercitarea căii de atac apelul împotriva hotărârii judecătorei Botanica mun. Chișinău (în prezent – Judecătoria Chișinău, sediul central) din 29 octombrie 2014 deoarece art. 360 alin. (1) CPC al RM oferă dreptul de a depune apel împotriva hotărârilor instanțelor de fond doar:
 - a) părțile și alți participanți la proces;
 - b) reprezentantul în interesul apelantului, dacă este împuternicit în modul stabilit de lege;
 - c) martorul, expertul, specialistul și interpretul, reprezentantul cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.
- Consider, că o asemenea limitare contravine mai multor prevederi din Constituție, și anume: art. 20 „Accesul liber la justiție”, art. 119 „Folosirea căilor de atac”, , coroborate cu art. 54 „Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”. În acest sens, subliniez că existența unei hotărâri judecătorești irevocabile cu privire la nulitatea procurii și a contractului de ipotecă, în sensul art. 20, art. 119 și art. 120 din Constituție, ar trebui să fie luată în considerare pentru revizuirea unei hotărâri judecătorești anterioare, care a fost emisă în baza acestor acte juridice nule. Limitarea instituită în art. 449 lit b) CPC – că doar părțile în proces și participanții au dreptul să înainteze revizuire pe temeiul dat, **crează restricții în exercitarea căilor de atac și impedimente nejustificate și neproporționale, care afectează substanța dreptului la accesul efectiv la justiție și respectarea principiului preeminenței dreptului.**
- Astfel, întrucât examinarea constituționalității legilor ține de competența exclusivă a Curții Constituționale, înainte prezenta excepție de neconstituționalitate, conform art. 12¹ din Codul de Procedură Civilă.

IV – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

Consider că normele contestate generează o ingerință în exercitarea mai multor drepturi fundamentale garantate de Constituție, precum: dreptul la accesul efectiv la justiție (art. 20), dreptul la folosirea căilor de atac (art. 119), dreptul la respectarea caracterului obligatoriu al sentințelor și al altor hotărâri judecătorești definitive (art. 120), art. 13 din CEDO remediu efectiv - iar ingerința admisă nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, fiind contrară garanțiilor art. 54 din Constituție.

1. Normele contestate sunt contrare art. 20 și art. 119 din Constituție, întrucât stabilesc limitări care afectează substanța dreptului de a exercita o cale extraordinară de atac, lipsind persoana de posibilitatea obținerii unei satisfacții efective în condițiile în care apărarea drepturilor și libertăților sale legitime nu poate fi realizată decât prin revizuire.
 - 1.1. Conform prevederilor art. 20 din Constituție,
 - „(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.
 - (2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.”
 - 1.2. Garanțiile instituite în art. 20 din Constituție sunt indisolubil legate de dreptul la folosirea căilor de atac, garantat de art. 119 din Constituție, conform căruia: „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.*”
 - 1.3. Cu privire la incidența articolelor sus citate, menționez că acestea își găsesc corespondența în dispozițiile articolului 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, *dreptul la un proces echitabil, implicând printre altele și dreptul la folosirea căilor de atac trebuie să fie practic și efectiv, nu teoretic și iluzoriu.*
 - 1.4. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor omului a statuat, că „în cazul în care o cale de atac extraordinară implică automat sau duce la reexaminarea cazului, articolul 6 din Convenție se aplică procedurii de „reexaminare” în mod obișnuit” (a se vedea cauza *Bochan v. Ukraine* (2015), § 46).
 - 1.5. Prin urmare, exigența articolului 6 § 1 din Convenție, potrivit căreia cauzele trebuie examinate în mod echitabil, trebuie înțeleasă inclusiv prin prisma asigurării respectării principiilor fundamentale ale procesului judiciar, i.e. a principiului asigurării accesului la instanță, principiului contradictorialității și a principiului egalității armelor .
 - 1.6. În acest sens, cu referire la folosirea căilor de atac ordinare și extraordinare, Curtea Europeană a statuat: „*Competențele instanțelor superioare de a anula sau modifica hotărârile judecătorești obligatorii și executorii ar trebui să fie exercitate în scopul remedierii viciilor fundamentale. Această competență trebuie exercitată astfel încât să se realizeze, în măsura maximă posibilă, un echilibru echitabil între interesele unei persoane și necesitatea de a asigura eficiența sistemului de justiție*” (a se vedea cauza *COMP CAR, s.r.o. împotriva Slovaciei, cererea nr. 25132/13, Hotărârea din 09.06.2015, § 63*)
 - 1.7 În acest sens, conchid că *existența unei lacune legislative, care omite să reglementeze posibilitatea depunerii cererii de apel și cererii de revizuire de către persoanele care nu au participat la proces, dar care sînt lezate în drepturi prin hotărîrea, încheierea sau decizia judecătorească împotriva unei hotărîri judecătorești în baza unor circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei, fapte constatate printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă cu caracter civil, care demonstrează unui viciu fundamental al hotărîrii judecătorești contestate prin revizuire, contravine garanțiilor instituite de CEDO privind procesul echitabil. Asemenea situație trebuie să fie apreciată drept îngreunarea dreptului la accesul la justiție, afectînd substanța acestui drept. Or, în cazul dat, apărarea drepturilor și libertăților legitime încălcate printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă afectată de un viciu fundamental, nu poate fi realizată decât prin revizuire.*
 - 1.7. Articolul 20 din Constituție asigură principiul accesului liber la justiție, principiu care este materializat și transpus în normele procesuale care guvernează aplicabilitatea acestuia. În acest sens, prin prisma prevederilor art. 5 din Codul de procedură civilă (în continuare – CPC), *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime. Nici unei persoane nu i se poate refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.*
 - 1.8. Astfel, consider, că odată ce legislația procesuală civilă instituie o asemenea garanție pentru a asigura accesul efectiv la justiție, orice omisiune de a reglementa posibilitatea remedierii unui viciu grav al procedurii civile trebuie să fie abordată în lumina obligației pozitive ale statului de a remedia lacunele existente pentru a asigura oricărei persoane dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

2. Normele contestate sunt contrare art. 120 din Constituție, întrucât creează permise pentru existență a două hotărâri judecătorești irevocabile contradictorii, afectând puterea lucrului judecat.

- 2.1. *art. 13 din CEDO ne spune că* : Dreptul la un remediu efectiv Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.
- 2.2. Curtea Europeană s-a pronunțat în jurisprudența sa și sub aspectul obligativității hotărârii judecătorești, statuând că *„dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin.1 din Convenție ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părți. Executarea unei sentințe, a oricărei instanțe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces” în sensul articolului 6” (a se vedea: SC Ruxandra Trading contra României, Hornsby contra Greciei).*
- 2.3. Ținând cont de considerentele sus enunțate, menționez că prevederile contestate prin excepția de neconstituționalitate nu asigură dreptul la un remediu efectiv conform art. 13 din CEDO anume le în materie civilă restricționează dreptul de înainta cerere de apel și a cererilor de revizuire de către persoanele care nu au participat la proces, dar care sînt lezate în drepturi prin hotărîrea, încheierea sau decizia judecătorească. Or, în contextul în care art. 360 alin. (1) și art. 449 lit. b) din CPC nu permite apelarea unei hotărîri judecătorești și revizuirea unei hotărîri judecătorești irevocabile în temeiul unor circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei astfel, conchidem că garanțiile privind respectarea dreptului la un remediu efectiv sunt lipsite de efectivitate și au devenit iluzorii. Astfel, normele contestate au generat situația în care există persoanele care nu au participat la proces, dar care sînt lezate în drepturi prin hotărîrea nu au dreptul să înainteze cerere de apel și cerere de revizuire a împotriva unei hotărîri judecătorești, care aduc atingere gravă accesului la justiție și afectează dreptul la un remediu efectiv.
- 2.4. În acest context, sunt relevante raționamentele Curții Europene a Drepturilor Omului în legătură cu problema reexaminării unor hotărâri judecătorești irevocabile, care a statuat: *„Competențele instanțelor superioare de a anula sau modifica hotărârile judecătorești obligatorii și executorii ar trebui să fie exercitate în scopul remedierii unor vicii fundamentale ale procedurii” (a se vedea cauza Șamat împotriva Turciei, cererea nr. 29115/07, Hotărârea din 21.01.2020, § 54).* Astfel, Curtea Europeană a acceptat că *„o hotărâre definitivă poate fi pusă în discuție numai atunci când acest lucru este necesar de împrejurări cu un caracter substanțial și convingător, cum ar fi o eroare judiciară” (a se vedea: cauza Ryabykh împotriva Rusiei, 2003, § 52; cauza Vardanyan și Namushyan v. Armenia, 2016, § 70)*
- 2.5. Astfel, pentru a oferi unei hotărâri judecătorești irevocabile puterea lucrului judecat, *legislația națională trebuie să evite la maxim existența unor limitări nejustificate în acțiunile ce urmează a fi întreprinse în vederea punerii în aplicare a hotărârii judecătorești irevocabile, astfel încât hotărârea judecătorească respectivă să nu devină una iluzorie și irealizabilă.*
- 2.6. În special atunci, când legislația națională generează situații în care este posibilă existența unor hotărâri judecătorești irevocabile contradictorii în materie civilă, aducând atingere gravă certitudinii raporturilor juridice civile și afectând ordinea de drept, raționamentul respectării securității raporturilor juridice implică necesitatea reglementării posibilității de redeschidere a unor proceduri în vederea eliminării unor vicii fundamentale ale procedurii.
3. Din conținutul articolului 54 alin. (2) din Constituție rezultă că ingerințele într-un drept fundamental trebuie să urmărească realizarea unuia sau mai multor din următoarele scopuri legitime:
- asigurarea securității naționale
 - asigurarea integrității teritoriale
 - bunăstarea economică a țării
 - asigurarea ordinii publice
 - prevenirea tulburărilor în masă și infracțiunilor
 - protejarea drepturilor, libertăților și demnității altor persoane
 - împiedicarea divulgării informațiilor confidențiale
 - garantarea autorității și imparțialității justiției
4. Raportând normele contestate la prevederile art. 54 din Constituție, conchid că **limitările stabilite prin normele contestate nu vin în protejarea unui interes public general în sensul art.54 alin.(2) din Constituție.**
5. Sub acest aspect, nu există nicio rațiune pentru a nu permite înaintarea cererii de apel în baza art. 360 alin. (1) CPC al RM și revizuirii hotărârilor judecătorești în baza temeiului prevăzut de art. 449 lit. B) CPC al RM persoanelor care nu au participat la proces, dar care sînt lezate în drepturi prin hotărîrea, încheierea sau decizia judecătorească. Dimpotrivă, limitările instituite prin art. 360 alin. (1) CPC și art. 449 lit. b) din Codul de

6. Procedură Civilă aduc atingere gravă dreptului la un remediu efectiv prevăzut de art. 13 din CEDO, certitudinii raporturilor juridice civile și și afectează ordinea de drept, generând existența hotărârilor judecătorești irevocabile contradictorii în materie civilă și limitarea accesului la justiție.
7. Așadar, conchid că nu există vreun scop special care ar putea fi subsumat scopurilor legitime generale prevăzute de articolul 54 alin. (2) din Constituție, în vederea justificării limitării revizuirii hotărârilor judecătorești în temeiul art. 449 lit. B și a cererii de apel doar la participanții și la părțile în proces.
8. Această constatare scutește Curtea să treacă la următoarea etapă a testului de proporționalitate.
9. Generalizând cele menționate supra, solicit *Curții Constituționale să constate că prevederile art. 360 alin. (1) și art. 449 lit. b) din Codul de Procedură Civilă sunt neconstituționale în măsura în care prevăd omisiunea includerii ca subiecți care au dreptul să înainteze cerere de apel în baza art. 360 alin. (1) CPC și a cererii de revizuire în baza art. 449 lit. b) CPC în cazul în care le-au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuiantului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.*

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

(A se vedea capitolul V al Notiței Explicative)

Pornind de la cele expuse mai sus, SRL "Brutăria din sat" SOLICITĂ Curții Constituționale:

1. Să admită prezenta Sesizare;
2. Solicităm Curții Constituționale să constate că prevederile art. 360 alin. (1) și art. 449 lit. b) din Codul de Procedură Civilă sunt neconstituționale în măsura omisiunii includerii ca subiecți care au dreptul să înainteze cerere de apel în baza art. 360 alin. (1) CPC și a cererii de revizuire în baza art. 449 lit. b) CPC în cazul în care le-au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

(A se vedea capitolul VI din Notița Explicativă)

16. La moment, autorul sesizării nu invocă date suplimentare.

Dacă este necesar, continuați pe o filă separată

VII - LISTA DOCUMENTELOR

17. a) Copia mandatului avocatului Alexandru Cebanaș”;
- b) Copia procurii pe numele avocatului, Cebanaș Alexandru;
- c) Copia licenței de avocat.

VIII - DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

A se vedea capitolul VIII al Notii Explicative)

18. Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul mun. Chișinău.

Data 12.11.2024.

Semnătura autorului sesizării sau a reprezentantului)

ÎNCHEIERE

06 mai 2025

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani
Instanța de judecată compusă din:

Președintele ședinței, judecător
Grefier

Vladislav Holban
Beatrice Pascari

Cu participarea interpretului:

Ludmila Sîrbu și Nelly Bujor

examinând în ședință publică chestiunea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza civilă intentată la cererea de revizuire depusă de Vera Cebotari împotriva lui Oleg Isac și Maxim Cebotari privind revizuirea Hotărîrii Judecătoriai Botanica mun. Chișinău nr. 2-1809/14 din data de 29 octombrie 2014,

c o n s t a t ă :

La data de 08 aprilie 2022 Vera Cebotari a depus cererea de revizuire împotriva Oleg Isac și Maxim Cebotari privind revizuirea Hotărîrii Judecătoriai Botanica mun. Chișinău nr. 2-1809/14 din data de 29 octombrie 2014.

Ulterior revizuentul a depus o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, solicitând sesizarea Curții Constituționale în vederea verificării constituționalității prevederilor art. 449 lit. b) și art. 360 alin. (1) din codul de procedură civilă.

În ședința de judecată, revizuenta, avocatul acesteia și intimatul Maxim Cebotari au solicitat admiterea în sensul formulat a cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În ședința de judecată, intimatul Oleg Isac nu s-a prezentat fiind înștiințat legal prin aviz publicitar.

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea reclamantului, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.12¹ alin.(1) Cod de procedură civilă, *în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.*

În conformitate cu art.12¹ alin.(2) Cod de procedură civilă, *la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu*

Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

În conformitate cu art.135 alin.(1) lit.a) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Având în vedere că, cererea revizuirii corespunde prevederilor art.12¹ alin.(2) Cod de procedură civilă, instanța de judecată concluzionează necesitatea admiterii cererii înaintată privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în vederea verificării constituționalității prevederilor art. 449 lit. b) și art. 360 alin. (1) din codul de procedură civilă, cu sesizarea în acest sens a Curții Constituționale a Republicii Moldova.

În conformitate cu art.12¹, art.269-270 codul de procedură civilă, instanța de judecată

d i s p u n e:

Se admite cererea revizuirii Cebotari Vera.

Se ridică excepția de neconstituționalitate în vederea verificării constituționalității prevederilor art. 449 lit. b) și art. 360 alin. (1) din codul de procedură civilă.

Se sesizează Curtea Constituțională a Republicii Moldova cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecător

Vladislav Holban